

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.06.2003, sp. zn. 4 To 558/2003, ECLI:CZ:KSCB:2003:4.TO.558.2003.1

Číslo: 34/2004

Právní věta: Podmínkou pro to, aby orgán rozhodující o vazbě mohl přijmout záruku za další chování obviněného ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř., je schopnost osoby nabízející její převzetí účinně ovlivňovat obviněného a jeho chování. Taková schopnost je podmíněna existencí určitého vztahu (např. rodinného, pracovního) mezi těmito dvěma osobami. S ohledem na své procesní postavení však nemůže být takovou osobou obhájce obviněného.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 30.06.2003

Spisová značka: 4 To 558/2003

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost obžalovaného M. G. proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 14. 6. 2003, sp. zn. 7 Nt 39/2003.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 14. 6. 2003, sp. zn. 7 Nt 39/2003, rozhodl Okresní soud v Jindřichově Hradci podle § 68 odst. 1 tr. ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř. o vzetí obviněného M. G. do vazby. Současně nepřijal jeho písemný slib podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. ani nabídku záruky důvěryhodné osoby podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. Proti tomuto usnesení podal obviněný ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou prostřednictvím svého obhájce zdůvodnil tím, že společenská nebezpečnost jednání obviněného není natolik vysoká, aby bylo možno pominout instituty vazbu nahrazující, to ovšem za předpokladu, že jsou dány konkrétní skutečnosti odůvodňující vazební důvody. Pokud se obviněný nezdržoval na udávané adrese, pak proto, že se skrýval před osobami azerbajdžánské národnosti, od nichž mu hrozilo fyzické napadení. Obviněný nechce opustit přítelkyni, nemá důvod utéci nebo se skrývat. Když se dozvěděl o policejním pátrání po své osobě, sám se na radu obhájce přihlásil policii.

Na základě podané stížnosti přezkoumal krajský soud správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení jemu předcházející podle § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. Stížnost však důvodnou neshledal. V řízení předcházejícím napadenému usnesení nebylo shledáno pochybení. Obviněný cizí státní příslušník je trestně stíhán pro důvodné podezření z účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 tr. zák. a nedovolené překročení státní hranice podle § 171a odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zák., jichž se měl dopustit v období od října 2001 do konce září 2002 nejméně v 50 případech převáděním cizích státních příslušníků bez osobních dokladů z území ČR na území Rakouska.

Obviněný byl zadržen Policií ČR, Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu, Službou kriminální policie a vyšetřování, dne 12. 6. 2003 ve 14.00 hod., návrh na vzetí do vazby byl doručen soudu 13. 6. 2003 v 11.16 hod. a soud rozhodl o uvalení vazby po výslechu obviněného 14. 6. 2003 v 11.00 hod. Byly tak dodrženy zákonné lhůty 48 hodin od zadržení k předání soudu, 24 hodin pro rozhodnutí soudu o vazbě, jak stanoví § 77 odst. 1, 2 tr. ř.

Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí oprávněně konstatoval, že dosud opatřené důkazy nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, použitá právní kvalifikace odpovídá dosavadním skutkovým závěrům a dosavadní zjištění nasvědčují tomu, že trestný čin spáchal obviněný a že s ohledem na jeho osobu a závažnost trestného činu nelze účelu vazby dosáhnout jiným opatřením. Jde o cizího státního příslušníka, zdržujícího se v současné době na území České republiky bez patřičného povolení k pobytu a pohybujícího se po území státu, aniž by se na určitém místě dlouhodobě zdržoval tak, aby byl k dispozici orgánům činným v trestním řízení. Současná právní kvalifikace jednání obviněného znamená jeho ohrožení trestem odnětí svobody od dvou do deseti roků. Obviněný je nezaměstnaný, dlouhodobým páčáním trestné činnosti si měl opatřovat finanční prostředky k zajištění své existence. Jeho pobyt na území ČR nebyl legální. Stížnostní soud dospěl k závěru, že tyto konkrétní skutečnosti znamenají důvodnost obavy, že obviněný na svobodě by uprchl nebo se skrýval, aby se vyhnul trestnímu stíhání nebo trestu, který mu hrozí. Z výše uvedených skutečností lze rovněž dovozovat, že při propuštění na svobodu by obviněný trestnou činnost opakoval, neboť by si jen těžko mohl zajistit zákonnou cestou prostředky k obživě. Proto stížnostní soud přisvědčil okresnímu soudu v tom, že byly oprávněně shledány vazební důvody podle § 67 písm. a), c) tr. ř.

Okresnímu soudu nelze ani vytknout, že za těchto okolností nepřijal písemný slib obviněného podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. a nepřijal nabídnutou záruku obhájce obviněného, že převezme záruku za další chování obviněného ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. K nabídce záruky k nahrazení vazby obhájcem považuje krajský soud za potřebné zdůraznit, že ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. podmiňuje přijetí tohoto institutu schopností důvěryhodné osoby příznivě ovlivňovat chování obviněného, jeho respektování výzvy, aby se dostavil k soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu. Z povahy věci vyplývá předpoklad, že osoba, nabízející záruku za další chování obviněného v situaci pro něho osobně velmi nepříznivé, bude schopna účinně ovlivňovat jeho chování. Aby tak mohla činit, měla by obviněného blíže znát, měla by k němu mít vytvořený jistý psychický vztah, znamenající možnost určité stimulace žádoucím směrem. S ohledem na své procesní postavení nemůže být touto osobou obhájce obviněného. V této souvislosti je třeba připomenout např. ustanovení § 3 odst. 1 zákona o advokacii (zák. č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle něhož, advokát (obhájce v trestním řízení) je při poskytování právních služeb nezávislý; je vázán právními předpisy a v jejich mezích příkazy klienta. Nelze ani vyloučit, že v dalším průběhu trestního řízení by mohlo dojít k situaci hrožící střetem zájmů obhájce a osoby uvedené v § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. Protože podaná stížnost nebyla shledána důvodnou, musela být zamítnuta.